

4. Осадчук Т. І., Калашніков А. В., Хиць О. В. Гонартроз: поширеність та диференційний підхід до ендопротезування. Укр. мед. часопис. 2021. № 6 (146). XI/XII. С. 1–5. <https://doi.org/10.32471/umj./1680-3051.146.222998>
5. Теплове випромінювання та тепловізійні дослідження в медицині / Олійник Г.А. та ін. // Вісник ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія». 2018. Т. 18, вип. 2 (62). С. 266–272. http://nbuv.gov.ua/UJRN/apsm_2018_18_2_61
6. Термографія, застосування в медицині / Остафійчук Д. І. та ін. Клінічна та експериментальна патологія. 2019. Т. 18. № 1 (67). С. 126–131. <https://doi.org/10.24061/1727-4338.XVIII.1.67.2019.2187>.
7. Jin C, Yang Y, Xue ZJ, Liu KM, Liu J. Automated analysis method for screening knee osteoarthritis using medical infrared thermography. J Med Biol Eng. 2013; 33 (5): 471–7. <https://doi.org/10.5405/jmbe.1054>
8. De Marziani L., Boffa A., Angelelli L., Andriolo L., Di Martino A., Zaffagnini S., Filardo G. Infrared Thermography in Symptomatic Knee Osteoarthritis: Joint Temperature Differs Based on Patient and Pain Characteristics. J Clin Med. 2023 Mar 16;12(6):2319. <https://doi.org/10.3390/jcm12062319>. PMID: 36983319; PMCID: PMC10055129.
9. Ханік Т. Я. Рентгенологічна характеристика колінних суглобів пацієнтів з моногонуартрозом. Актуальні проблеми сучасної медицини. 2022. Т. 2, вип. 2 (78). С. 35–40. <https://doi.org/10.31718/2077-1096.22.2.35>
10. Шевченко В. С., Назарчук С. С., Дунаєвський В. І., Маслов В. П., Тимофеев В. І., Котовський В. Й. Підвищення інформативності термографічних зображень в медичній практиці / Вісник КПІ. Серія Приладобудування, Вип. 57 (1). 2019. С. 96–101. <http://visnyk.kpi.ua/article/view/172030>

СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

*Шведкий В. А., Костін Д. Ю., Костін Ю. Д.
Харківський національний університет радіоелектроніки
Просп. Науки, 14. E-mail: d_eces@nure.ua*

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку в умовах загострення і зростання масштабів глобальних енергетичних проблем для багатьох країн виникають ризики внутрішньої нестабільності, посилюються загрози енергетичній безпеці. Динаміка розвитку енергетичних компаній залежить від соціально-економічних і науково-технологічних процесів, трансформації моделей функціонування енергетич-

ної сфери, використання енергетики як інструменту досягнення політичних цілей. У зв'язку з цим механізми стратегічного управління енергетичних компаній потребують більш детального дослідження і розгляду.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження теоретичних аспектів проблем стратегічного управління розвитку компаній знайшли відображення у наукових працях багатьох закордонних та вітчизняних учених, зокрема Томпсона А., Стрикленда А. Дж. Аванесової Н.Е., Білопольського М., Забродської Д., Мізюк Б., Скібіцького О., Мамонтової Н., які узагальнили наукове бачення сутності стратегічного управління компанією попередників та поглибили теорію стратегічного управління розвитком компанії.

Мета дослідження: визначення сутності стратегічного управління розвитку енергетичної компанії та розкритті його особливостей.

Виклад основного матеріалу: процес прийняття рішення складається з ідентифікації проблем (можливостей) та вибору оптимального рішення щодо їх подолання (використання).

Механізми стратегічного управління розвитком енергетичних компаній, на відміну від механізмів тактичного й оперативного управління, включають не тільки взаємодіючі елементи у вигляді методів, способів і функцій управління, а й стратегії, процедури їх коригування в процесі змін в організації, визначені та поставлені цілі, які відповідають сучасним викликам й дозволяють отримати конкурентні переваги. Стратегічний розвиток енергетичних компаній можливий лише у поєднанні з поточним і перспективним управлінням функціонування енергетичної сфери.

В умовах посилення конкуренції для розробки механізмів стратегічного управління розвитку енергетичних компаній важливим є виділення стратегічних сегментів для цих компаній, критеріями чого є технологія, споживачі, конкуренти. У такому разі механізми стратегічного управління розвитком енергетичних компаній включають в себе: інфраструктурне забезпечення, інформаційне забезпечення та безпеки, організаційне забезпечення, стратегічне планування розвитку, мотивацію енергозбереження тощо.

Україна визначила цілі та завдання реформування енергетичної сфери в Енергетичній стратегії України (ЕСУ) на період до 2035 р., яка спрямована на задоволення потреб економіки та суспільства і забезпечення енергетичної безпеки та ефективності, ринкового розвитку та незалежності, інвестиційної привабливості та дбайливого ставлення до довкілля. Вона також має на меті сприяння інтеграції з ЄС та його електричними і газовими комплексами.

Стрімка зміна інституційної структури енергетичних ринків із переважанням ліберальної концепції, посилення політики диверсифі-

кації постачання енергоносіїв, розвиток транспортної інфраструктури призвели до зміни механізму ціноутворення на ринках енергетичних ресурсів, зокрема природного газу та електроенергії. Завдяки правильному вибору системи ціноутворення на тому чи іншому енергетичному ринку створюються стимули для підвищення рівня конкуренції, а відтак ефективності роботи енергетичних систем, ухвалення інвестиційних рішень, удосконалення законодавчої бази для вжиття цільових заходів із метою вирішення проблем довкілля, якості та надійності постачання енергоресурсу.

Прозорі та ринкові механізми ціноутворення на ринку енергоресурсів є вимогою партнерів з Європейського союзу та міжнародних організацій. Меморандум про взаєморозуміння щодо співробітництва в сфері енергетики між Україною та ЄС, Угода про членство України в Енергетичному Співтоваристві, Санкційний закон США, Меморандум про співробітництво між Україною та МВФ передбачають проведення реформ в енергетичному секторі та перехід на ринкове ціноутворення на енергоресурси.

Щоб забезпечити інвестування в операційну діяльність і ефективність послуг енергетичних компаній, Україна розглядала можливість впровадження тарифу на основі регуляторної бази активів, або RAB-тарифу.

Незважаючи на часткову лібералізацію цін у різних підсекторах енергетики, в т.ч. газовому та електроенергетичному, субсидії тримали тарифи на рівні нижче ринкових, що негативно впливало на ефективність роботи ринку та споживання. Враховуючи той факт, що державні підприємства залишаються ключовими гравцями в енергетичній сфері, до яких відносять «Нафтогаз» (займається видобуванням, транспортуванням та очищенням нафти та природного газу) та її дочірні компанії, «Енергоатом» (керує атомними електростанціями) та «Укренерго» (оператор системи передачі електроенергії), проблеми, пов'язані за ефективністю роботи та прибутковістю цих компаній, відобразилися на різних видах діяльності, в тому числі виробництві, передачі, постачанні та розподілі енергії, енергозбереженні тощо.

Висновки. Стратегічне управління розвитком енергетичної компанії виступає інструментом управління задля гнучкого реагування й проведення своєчасних змін в компанії.

Література

1. Thompson A. A. Strickland A. J. (1987) III. Strategic Management: Concept and Cases. 4th ed. University of Alabama, Business Publication Inc., Plano, Texas.

2. Сутність та концепції стратегічного управління // Стратегічне управління підприємством та сучасним містом: теоретика-методичні засади : монографія / Н. Е. Аванесова, О. В. Марченко ; М-во освіти і науки України, Харків. нац. ун-т. буд-ва та архітектури. Харків, 2015. С. 7–47.

3. Білопільський М. Г., Чигарьов Д. В. Напрями управління ефективністю при забезпеченні стратегічного розвитку підприємства. *Вісник економічної науки України*. 2017. № 2. С. 12–17.

4. Забродська Л. Д. Загальна характеристика процесу стратегічно управління // Стратегічне управління : реалізація стратегії : навч. посіб. / Л. Д. Забродська. Харків, 2004. С. 7–33.

5. Мізюк Б. М. Роль та місце стратегічного управління. Еволюція завдань та види стратегічного управління // *Стратегічне управління* : підручник. 2-ге вид., перероб. і допов. Львів, 2007. С. 6–54.

6. Скібіцький О. М. Загальна характеристика стратегічного управління // Стратегічний менеджмент : навч. посіб. / О. М. Скібіцький. Київ, 2006. С. 6–46.

7. Мамонтова Н. А. Управління вартістю компанії навтогазового комплексу в умовах інноваційного розвитку : монографія / Н. А. Мамонтова. Львів : ПАІС, 2011. 484 с.

РОЛЬ МОДЕЛЮВАННЯ ТРАНСПОРТНИХ ПОТОКІВ У ВИРШЕННІ АКТУАЛЬНИХ ТРАНСПОРТНО-ПЛАНУВАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ УКРАЇНИ

Забарило О. В.¹, Коротких Ю. А.², Забарило П. О.³
Київський національний університет будівництва та архітектури
E-mail: ¹zabarylo.ov@kmba.edu.ua, ²korotkykh.iaa@kmba.edu.ua
³pashtet1605@gmail.com

Транспортні проблеми України добре відомі та все ще достатньо актуальні – зростання рівня автомобілізації та, як наслідок, стабільно зростаюча інтенсивність дорожнього руху, вичерпання пропускної здатності магістралей вулично-дорожньої мережі (ВДМ) та автомобільні затори в години пік на ключових її вузлах і т.д. Тривалий час проблеми такого характеру вирішувались екстенсивним шляхом – розширенням існуючої транспортної інфраструктури, проте у сучасних реаліях це стає все менш раціональним варіантом і виникає гостра необхідність використання інакших підходів, націлених перш за все на підвищення ефективності управління транспортними потоками (ТП) та застосування до них нових алгоритмів автоматизації. Зокрема, загост-